

Č. 11.454.

Samospráva okresní: K úhradě rozpočtového schodku okresního za rok 1927 nebylo lze vyměřiti okresní přírážky k dani z vyššího služného.

(Nález ze dne 29. září 1934 č. 9316.)

V ě c: Ing. August B. v H. proti zemskému úřadu v Praze o okresní přírážky k dani z vyššího služného.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-I podal proti platebnímu rozkazu berní správy v Kladně z 1. listopadu 1928, kterým mu byla předepsána daň z vyššího služného za rok 1927 a zároveň k této dani okresní přírážka pro rok 1927, odvolání k okr. úřadu, ve kterém uplatňoval, že daň z vyššího služného byla teprve zákonem č. 76/1927 Sb. nově zavedena a zák. č. 77/1927 Sb., vydaný ve smyslu čl. II odst. 2 uváděcích ustanovení k zákonu prve uvedenému, nabyl účinnosti teprve od 1. ledna 1928. Ostatně daň z vyššího služného v době, kdy se příslušný autonomní orgán usnesl na přírážce, ještě neexistovala. Nemohly mu proto okresní a okresní školní přírážky ve výši 610% býti předepsány.

Odvolání st-le z předpisu okresní přírážky bylo okr. úřadem na Kladně a v cestě instanční nař. rozhodnutím zamítnuto.

O stížnosti na toto rozhodnutí uvážil nss:

Stížnost uplatňuje, že v době, kdy osk učinila usnesení o okresních přírážkách, ještě nebyl vydán zák. č. 76/1927 Sb., který teprve s účinností od 1. ledna 1927 zavedl daň z vyššího služného, takže okresní přírážka k dani z vyššího služného nebyla příslušným orgánem okresním usnesena. Žal. úřad na stejnou námitku odvolání vyslovil, že »je nerozhodné, že bývalá osk v Kladně se usnášela na přírážce v době, kdy daň z vyššího služného neexistovala, protože se usnesla a zsv se souhlasem zsp-é jí povolil vybírat přírážky k daním v roce 1927 předepsaným a tudíž i k těm, které byly v tomto roce teprve nově zavedeny a předepsány«.

Žal. úřad vychází tudíž z právního názoru, že okresní přírážky usnesené osk-í k hrazení schodku okr. rozpočtu na rok 1927 se vybírají k státním daním, předepsaným podle zák. č. 76/1927 Sb. za rok 1927. — Neprávem.

Podle § 54 zák. o zastupitelstvech okresních v Čechách z 25. července 1864 č. 27 z. z. čes. vybírá okr. zastupitelstvo k uhrazení výdajů, neuhrazených příjmy z kmenového jmění, přírážky k přímým daním. Rovněž může k uhrazení nákladů do působnosti okr. zastupitelstva náležejících okr. zastupitelstvo podle §§ 76 a 77 resp. 37 zák. č. 125/1927 Sb. usnésti se na vybírání okr. přírážek (stejná zásada je vyslovena ohledně zem. zastupitelstev v §§ 32 a 37 zák. posléz uvedeného, a ohledně obcí v § 24 zák. č. 329/21 Sb.). Podle § 53 zák. o okr. zast. resp. podle § 1 zák. 77/1927 Sb. vypisují se okresní přírážky v souvislosti se stanovením výročního rozpočtu na úhradu schodku, který okresu vzejde z hospodaření v rozpočtovém roce. Usneslo-li se tedy okr. zastupitelstvo, že miní schodek určitého rozpočtového roku hraditi při-

rážkami k státním daním, může mít na mysli jen ony přírážky, které v dotyčném rozpočtovém roce se stanou splatnými. Poněvadž se však v určitém rozpočtovém roce nestanou splatnými daně, které stát podle zák. č. 76/1927 Sb. vybírá pro berní rok, odpovídající tomuto roku rozpočtovému, nýbrž vybírají se v důsledku ustanovení tohoto zákona v určitém rozpočtovém roce státní daně za předešlý rok berní, může se přírážkami k státním daním, kterými podle rozpočtového usnesení má býti schodek dotyčného rozpočtového roku uhrazen, rozuměti jen přírážky k státním daním, které v tomto rozpočtovém roce budou vybírány finančními úřady pro předchozí rok berní. Jiný výklad by znemožnil hospodaření samosprávných svazků, poněvadž by přírážkami, které lze vybíratí teprve po uplynutí rozpočtového roku, nemohl býti hrazen rozpočtový schodek tohoto roku.

Že nelze na věc jinak nazíratí, je patrné i z výslovného ustanovení § 6 zák. č. 77/1927 Sb. Podle tohoto ustanovení mají úřady přírážky povolující sdělovati činitelům vybírajícím přírážky do konce března sazby povolených přírážek pro běžný rok. Rovněž mají samosprávné svazky přírážky na běžný správní rok, k jichž vybírání není třeba povolení, oznámiti těmto činitelům podle usnesené sazby přírážek. Pokud takovéto oznámení nedošlo, dlužno přírážky odváděti v podstatě podle sazeb předešlého roku. Jakmile tedy byly činiteli vybírajícímu přírážky k přímým daním oznámeny sazby povolené resp. usnesené přírážky na běžný správní rok, má tento činitel odváděti přírážky podle této sazby na běžný správní rok usnesené resp. povolené.

Tomuto výkladu není ani na překážku, že přírážky samosprávné korporace jsou adnexem státní daně, neboť tímto výkladem se povaha přírážky vyslovená v § 5 zák. č. 77/1927 Sb. neruší. Jde jen o to, že které státní dani je určitá samosprávným svazkem usnesená přírážka jakožto adnex připojena. Daň, která v rozpočtovém roce je vybírána finančním úřadem pro přechodí rok berní, je pak podle tohoto výkladu podkladem přírážky usnesené k uhrazení schodku tohoto rozpočtového roku a platí pro tuto přírážku pak předpisy odst. 2 a 3 § 5 zák. č. 77/1927 Sb. a předpisy zák. č. 76/1927 Sb. o přírážkách, zejména ustanovení odst. 4 § 259, §§ 269, 271 a j. Že by pro samosprávné svazky měla platiti stejná zásada, jak byla zákonem č. 76/1927 Sb. vyslovena pro přímé daně, totiž že lze výtěžek (důchod, požitky) docílený v určitém roce postihnouti jen přírážkou na tento rok, vyměřovanou po projití tohoto roku, ani z tohoto zák. ani ze zák. č. 77/1927 Sb. nelze vyvozovati.

Pokud jde o přírážky na rok 1927, je především poukázati k tomu, že zák. č. 77/1927 Sb., kterým mělo býti hospodaření samosprávných svazků přizpůsobeno novému zákonu o přímých daních č. 76/1927 Sb., podle odst. 2 § 29 nabyl účinnosti teprve od 1. ledna 1928, takže pro rozpočtový rok 1927 mohly přijíti v úvahu jen přírážky k daním podle dřívějšího zákona o os. daních přímých. Ustanovení zák. č. 77/1927 Sb., zejména obmezení přírážkové sazby podle § 1, vztahuje se také jen na přírážky pro léta 1928 a další, t. j. na přírážky k daním předepsaným již podle nového zákona daňového, nikoliv však na přírážky pro rok 1927 vztahující se ještě k daním podle starého zákona daňového.

V daném případě není sporno, že jde o okresní přírážky k hrazení schodku rozpočtového pro rok 1927. Poněvadž však daň z vyššího slu-

ného byla zavedena teprve zák. č. 76/1927 Sb. a vybírala se nejprve v roce 1928, byť i za berní rok 1927, nemohla okresní přírážka pro rozpočtový rok 1927 býti předepsána k dani z vyššího služného.

Je tedy nař. rozhodnutí v odporu se zákonem.

Č. 11.455.

Zaměstnanci veřejní. — Samospráva obecní (Slovensko): I. Rozhodovací příslušnost ve věci pensijních nároků měst. lékaře a instanční postup v této věci.

Řízení před nss-em: II. O postavení a právech zúčastněné strany v řízení před nss-em.

(Nález ze dne 29. září 1934 č. 18.149.)

V ě c: Město P. (adv. Dr. Josef Teplický z Popradu) proti zemskému úřadu v Bratislavě (za zúč. Gizelu H. v K. adv. Dr. Jan Ferdinandy z Košic) o pensijní zaopatření městského lékaře.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Dr. Artur H. byl od 1. ledna 1875 voleným lékařem, posledně hlavním městským lékařem v P. Podáním z 28. září 1914 žádal Dr. H. o to, aby byl přijat do nového pensijního ústavu pro městské zaměstnance města P., ježto koncem roku 1914 dovrší 40 let své služby jako městský lékař a vysoký věk žadatelův nemůže býti přijetí do pensijního fondu na překážku. Žádost ta byla vyřízena usnesením zastupitelstva města P. z 5. října 1914 zamítavě.

Usnesením z 12. dubna 1922 č. 25 vyřídilo zastupitelstvo města P. žádost Dra H. o povolení jednoroční dovolené tím způsobem, že vzhledem k důvodům žádosti, dlouholeté působnosti a se zřetelem k tomu, že žadatel do měst. pensijního fondu nemůže býti přijat a nemá proto nároku na výslužné a že pro poukázání milodaru se nedostává podmínek, povoluje se žadateli jednoroční dovolená, ponechávají se mu všechny požitky, které mu jako městskému hlavnímu lékaři podle zákona přísluší, a že se tato odměna považuje za odbytné (»vybavení«). Z požitků žadateli ponechaných se strhne 200 Kč měsíčně na honorování zastupujícího lékaře.

Usnesením z téhož dne č. 12 usneslo se zastupitelstvo města P. zamítnouti žádost Dra H. o povolení, aby se mohl stát účastným dobrodiní pensionování z těchto důvodů: Odst. 2 § 68 pensij. statutu stanoví, že ten městský úředník, který v době, kdy tento pensijní statut nabyt platnosti, svůj 60. rok věku překročil, do pensijního fondu přijat býti nemůže. Tento pensijní fond v r. 1914 vstoupil v život. Žadatel udává, že je nyní 73letý, převýšil tedy v r. 1914 již 60 rok svého života. Cit. paragraf dává onu disposici imperativně, takže se od něho úchylnka povolití nemůže a ani nesmí. Žadatel byl v té době, když byl pensijní statut usnesen, měst. úředníkem a jako takový měl vědomost i o cit. paragrafu. Viděl-li, že je tento pro jeho osobu nevýhodný, byla mu poskytnuta příležitost, aby podal opravný prostředek k nadřízenému úřadu. Zaujal-li tehdejší starosta oproti jeho přijetí do pensijního fondu opačné stano-